

XXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en midlertidig Omordning af Folketingsvalgkredsene samt om Indførelse af Omvalg.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 12. Marts 1910).

Udvalgets Flertal kan ikke tilraade Folketinget at vedtage en ny Valgkredsordning, uden at der samtidig ved en Grundlovsændring sættes en Grænse for Stigningen af Tingets Medlemstal, da det stedse stigende Indbygger- og Vælgertal ellers let vil medføre en stadig Forøgelse af Folketingsvalgkredsene. Men samtidig med, at man gaar til en Forandring i Grundlovens Forskrifter herom, maa der selvfølgelig være opnaaet Enighed mellem Regering og Rigsdag om den Valgkredsordning, der skal være gældende i Fremtiden, da man ikke kan udsætte sig for, at de lovgivende Myndigheder ikke bag efter kunde enes om Valgkredsenes Ordning.

I Grundlovens § 32 hedder det: „Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af 1 Medlem til 16,000 Indvaanere“.

Hvis denne Regel nu skulde følges, vilde Folketingets Medlemsantal forøges med ca. 56 nye Medlemmer og altsaa stige fra 114 til 170. Et saa stort Antal Folketingsmænd i et saa lille Land som Danmark maa Udvalgets Flertal anse for ganske overflødig og mere hemmende end fremmende for Tingets Arbejder og Forhandlinger.

Kaster man Blikket tilbage paa den Tid, der er gaaet fra 1849 til nu, falder det straks i Øjnene, at Lovgivningsmagten hidtil ogsaa har vægret sig ved at godkende den Tanke, at Folketingsmændenes Antal vedblivende skulde stige med det voksende Indbyggerantal. Den grundlovgivende Rigsforsamling i 1849 søgte allerede at holde Folketingsmændenes Antal nede omkring Tallet 100 ved at forandre Grundlovsudkastets Bestemmelser om 1 Folketingsmand for hver 12,000 Indbyggere til 1 for hver 14,000, og ved Grundlovforandringen af 1866 blev Folketingsmændenes Antal kun 102, medens man forandrede Forholdstallet, som var 1 for hver 14,000, til 1 for hver 16,000 Indbyggere.

Med Hensyn til det indbyrdes Forhold mellem Valgkredsenes Indbyggertal indeholder Grundloven intet Paabud om, at Folketingskredsene i Henseende til Indbyggerantal skal være matematisk lige store, og Lovgivningsmagten har derfor stadig givet Ordet „omtrent“ i Grundlovens § 32 en meget vid Fortolkning, idet man foruden det almindelige Retfærdighedshensyn har taget Hensyn ikke blot til geografiske Forhold, men til en rimelig Fordeling af Folketingskredsene mellem de